

dogodek, ki ga je opisal dopisnik v dopisu iz Socke. Naj bi bil opomin na vse! Dovolj prilike imamo za pošteno delo v Prosvetnem društvu ob lepem časopisu in dobri knjigi. Fantje, čas je, da z večjo pozornostjo sledite naukum domačih dušnih pastirjev in pustite čezmerno popivanje in prazno veseljačenje.

Ljubno. V Ljubnem se veliko trudi neki politični potnik, ki nima v nobeni politični stranki dolgo svoje strehe. Potuje po srezu za agitacijo, dovoljenja pa nima najbrž od nobene politične stranke, ki bi mu podpisala politični potni list. Sam pripoveduje, koliko podpisov je že dobil za Mačkovo stranko, kar seveda ni res. Mi volilci pa pridno pristopamo v stranko JRZ. V okrajnem odboru te stranke so odločni in poštenu možje in fantje, ki nam jamčijo za to, da ne bodo pustili krvatske politične komande nad našim ljudstvom. Ustanovljena je bila krajevna organizacija JRZ, ena prvih v našem srezu, z 22 odborniki, in pododborom pri Sv. Francišku. Predseduje ji neustrašen naš okrajni organizator Tesovnik Josip, podpredsednik je Zagožen Josip, tajnik g. kaplan, blagajnik pa Jakob Sem. Zavednost in delavnost naših mož bo odbila vsak poskus tistih, ki so politične šviga-švaga.

Vransko. Omenili smo že, da se vrši pri nas »glavno prosvetno delo« v gostilnah in da se »prosvetne tekme« odigravajo v znamenju alkohola. Po tem »programu« se je deloma postopalo tudi dne 1. decembra. Kot zadnja točka »proslave« je bil namreč pretep! Ni nam sicer znano, ali je bila ta točka že prej stavljena na program, ali pa je bila le kot »odatek« izven programa. Dejstvo je, in tega dejstva ne more nihče več izbrisati, da je bila ta zadnja točka v celoti izvedena. Sedaj pa vprašamo javno, li ni to pravi škandal, ako niti pri taki priliki prireditelji nimajo toliko avtoritete in moči, da bi preprečili pretepe? O stvari pa naj javnost sama sodi. Preverjeni smo, da bo orožništvo kakor navadno torilo svojo dolžnost!

Spodnje Sečovo pri Rogaški Slatini. Dne 1. decembra smo doživeli v naši vasi nekaj, česar že dolgo ni bilo. Vršila se je blagoslovitev krasne nove kapelice Srca Jezusovega, katero je dal zgraditi pri svojem domu gospodar A. Berko. Navzoča je bila večina vasi. Pevci so

zapeli par lepih pesmi. G. kaplan je v lepem govoru orisal pomen ter nas vzpodbujal k ljubavi, katero moramo imeti med seboj in do presv. Srca Jez. Daj Bog, da bi v naši vasi vedno vladala prava krščanska ljubezen in mir med sosedi!

Sv. Peter pod Sv. gorami. Tukaj sta si k večni zvestobi podala roke Tonček Kunst in Micka Jeveršek, oba vneta člana naših katoliških organizacij. Mlademu paru iz srca želimo od Boga blagoslovljeno bodočnost! Bog Vaju živi!

Bizeljsko. V nedeljo dne 15. decembra se vrši na Bizeljskem v gasilskem domu po prvi službi božji javen shod, na katerem govori g. svetnik Josip Tratnik iz Rajhenburga in g. dr. Anton Ogrizek iz Celja. Vabljene vsi Bizeljanci in okoličani!

Slike služabnika božjega škofa Antona Martina Slomškega so gotove!

Po originalu, ki ga je Tiskarna sv. Cirila dobila v svojo last, je dala napraviti slike Slomškega v štirih barvah. Delo je izredno dobro uspelo. Ker je tudi original od umetnika, ki je slikal cerkev sv. Alojzija v Mariboru, bo ta slika gotovo povsod v okras vsakemu stanovanju. Da se bodo mogli pa vsi naročiti na sliko, smo jih natisnili večjo množino in računali samo lastne stroške. Cena slike je samo 10 Din. Ker je nerodno pošiljati vsako sliko posebej, prosimo, da organizirate naročilo za to sliko za vso župnijo, ali naj vzame v roke stvar kak trgovec. Dobijo se tudi podobice barvane po 30 Din, navadne po 10 Din za 10C komadov, razglednice navadne po 0.75 in barvane po 2 Din komad. Naročila sprejema:

Tiskarna sv. Cirila, Maribor in Ptuj.

Videm ob Savi. Krajevna organizacija JRZ na Vidmu priredi v nedeljo dne 15. t. m., ob 11. uri dopoldne, v starem gradu po poznem sv. opraviu v hiši g. Blaža Deržanič javen shod. Na njem bo poročal o političnem položaju g. Marko Kranjc iz Maribora. Vabljeni ste, da se tega važnega shoda udeležite v obilnem številu!

Peter Rešetar rešetari.

Jeftilč je kozla ustrelil, ker je dne 1. decembra šel na lov, mesto da bi se udeležil, kakor se spodobi, proslave ujedinjenja.

Politične večerje so prišle v navado. V Beogradu, pa tudi drugod, so prišli hotelirji na srečno misel, da vprizorijo politične večerje in tudi sami oskrbijo potrebne slavnostne govornike. Tako tudi oni, ki jih narod ne mara, lahko pokažejo, da so še, ki jih marajo, če že ne zaradi načel, pa zaradi večerje.

Pohorci vedno bolj znani. Zdaj je začela med Pohorci smuška sezona, zato ni čuda, da so se tudi politični pohorci začeli smukati okoli vladnih vrat. Pa tu ni pršiča, ampak za nje prav opolska tla, pa so zleteli na...

»Glas naroda« je doživel izpremembo. V Ljubljani imajo sploh čudne navade, da je že neki pesnik jim zapel: Vstanite, polmrlični vi! Ta poziv je slišal sedaj tudi »Glas naroda«. Če bo pa res vstal, homo pa šele videli!

Ljubljana—Maribor ločena od stratosfere. Vedno se nam je čudno zdelo, kako to, da sta si Ljubljana in Maribor vedno tako — milo povedano — oddaljena med seboj. Pretekli teden pa nam je univerzitetni profesor g. inženjer Osana povedal, da prihajajo osebe nadstratosferne motnje med Ljubljano in Maribor. Celu tako visoko vpliva napetost Ljubljane proti Mariboru! Upamo, da bo Picard pri prihodnjem poletu v stratosfero tudi to lahko uredil.

Zakaj se Italijani umikajo? Društvo narodov je sklenilo napraviti sankcije proti oni državi, ki je napadač. Prvotno se je reklo, da je Italija napadač. Ta pa hoče sedaj, predno se sankcije začnejo izvajati, da so vendar Abesinci napadači in je treba sankcije izvajati proti njim.

Pogledal je na kamen in videl, da je ostala na njem rumena črta.

»Zlato! Tukaj je! Vse, kar je rdeče, je zlato! Najina last je! Že v drugič sva obogatela! Bolj sva bogata, nego bi bila mogla sanjati!«

Odkritje zlata ga je pognalo v omotico. Gledal je skozi nekako kopreno in čutil, kako so ga zapuščale poslednje moči. Kos je še bil dvomu, negotovost je še zmagoval s preostankom svojih moči — omagal je spričo izpolnitve najbolj drznega upanja.

Lavisonu se ni godilo nič boljše.

Na ves glas se je drl: »Pridi, dečko, najprej se najejva in odpočijva! Najina želodca sta prazna. Zlato nama ne uide. Celo popoldne ga lahko dvigneva toliko iz potoka, kolikor ga bova lahko nosila seboj.«

Zmotala sta se na obrežje. Poiskala sta suh prostor in razprostrla po njem odejo. Odprla sta vrečo z moko in konservo ter povžila za isti dan določeni del.

Lavison je predlagal, da bi pospravila še eno dnevno porcijo, a je odklonil Gruber ponudbo s prestrašenim:

»Za božjo voljo ne! Hočeš li, da bi na povratu s polnimi žepi zlata umrla od lakote?«

Prijateljevo oporekanje je razdražilo Lavisona. Uvidel je, da je tovarišev protest upravičen. Vendar bi naj Francova ne obveljala vsikdar. Nekako čudno čuvstvo se je dvignilo v njegovi notrajnosti, ki mu ni dopustilo, da bi se bil udal. Trdovratno je odgovoril:

»Dobro! Ti lahko ravnaš, kakor tebi drago. Jaz bom pojedel še eno porcijo!«

Odlomil si je kos posušene moke, segel po svoj del konzerve in začel mirno jesti.

Franc je buljil z na široko odprtimi očmi, kaj da počenja tovariš. Hotel je ugovarjati še enkrat, pa je opustil. Prijatelj je bil očitno v razpoloženju, ki mu je bilo tuje, vsak ugovor bi bil zastoj ter bi imel le slabe posledice.

Popotnika sta se stegnila vsak po svoji odeji, da bi se odpočila. Od pomanjkanja, naporov in od zatega presenečenja sta bila oba ob duševno ravnotežje, katero se pa bo vrnilo, če se bosta enkrat navadila na veliko srečo.

(Dalje sledi.)

Kraljevska poročna prstana za vojno.

V Italiji že zbirajo zlato. Kralj in kraljica sta že darovala poročna prstana. Ob tej priliki je naslovila kraljica Helena na Mussolinija brzojavko, v kateri pravi, da je izročila s poročnim prstanom domovini — najdražje, kar ima.

Dež znamenje iz neba.

Zadnje dni je v abesinski prestolici v Addis Abebi hudo deževalo, kakor že zelo dolgo ne. Prebivalstvo je bilo dežja veselo, ker ga smatra za najboljšo znamenje iz neba.

Abesinski cesar

se je mudil zadnje dni dalje časa v Desije, kjer se nahaja vrhovno poveljstvo Abesincev.